

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 6 frt — kr.
Félévre . . . 3 „ — „
Negyedévre . . . 1 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 50 „
Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12. sz.

(Nádasy-féle ház)

hová az előfizetések és a lap
szállítására vonatkozó felszólalások
intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: szerdán és szombaton.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12. sz.

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.
Előfizetések elfogadtnak még
valamennyi könyvkereske-
désben.

Egyes számok kaphatók:

Waldinger M. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben.

Baross meghalt.

Két napon át huhogott a bagoly s huhogása kínos sejtelemmel töltötte el az ország népét. Baross Gábornak, a kereskedelem és ipar vaskezü miniszterének haláláról szállongott a hír szét az országban, majd meg újabb hírek jöttek azzal a megnyugtatóssal, hogy a nagy ember nem halt meg, csak súlyos beteg. Tudtuk, hogy beteg, nagyon beteg, de a hozzá fűződő pártatlan tisztelet, erős ragaszkodás nem engedte velünk elhítenni még a gondolatát, még a lehetőségét sem annak, hogy a vasembert le tudja győzni a rettegett halál. Betegsége közvetlenül a múlt havi orsovai kirándulás után keletkezett. Láza volt már, midőn a Vaskapu szabályozási munkálatainak megtekintésére indult s általában egész külseje elárulta, hogy a szakadatlan idegrontó munka megviselte a hatalmas szervezetet. Has-tífuszt kapott. Majd ezt súlyosabb természetű mellhártyalob követte, melyet határozottan az orsovai út alkalmával szerzett, hol a munkálatok megtekintése közben erősen meghült. A napokban nagy operáción ment keresztül az egészségben veszedelmesen megtámadott, s az operáció után a beteg látszólag megkönnyebbült; de szombaton délután aggasztó hírek terjedtek el a fővárosban s nyomban a vidéken is, s e napon este már az a hír jött, hogy Baross kiszenvedett. Pár óra múlva ezt a hirt megczáfolták s egész vasárnapon át megkönnyebbülve lélezett az ország azon hitben, hogy

nagy dolgok keresztülvitelére hivatott minisztere, kit — rendkívüli módon — az egész ország pártatlan bizalma támogat minden ténykedésben, nemsokára kilábol nehéz betegségéből. A hétfői nap azonban egyszerre durván lerombolta e hitet s kitűzette az egész országgal a fekete lobogót, mely gyászos suhogással adja tudtul az ország nagy veszteségét — Baross Gábor halálát.

A legmunkásabb miniszter ravatala fölött könyvet ejt Magyarország minden politikai pártja; mert Baross volt az, a kormány összes férfiai közt, akit minden párt becsülni tudott — ha közös eszményükért más eszközökkel más táborban harcoltak is, mint ő. Becsülte őt az ellenzék is magyar szellemeért, mely minden cselekedetében őserővel nyilatkozott meg, mely miatt viszont sandán néztek rá oda át, ahol Magyarországnak nemcsak alkotmányos, hanem vagyoni önállósága ellen is nagy az agyarkodás. Az osztrák vádaskodás, bántalmazás Baross ellen — mutatta meg nekünk legjobban, hogy miért kell nagyra becsülnünk a mi Barossunkat. Az ország határain belül pedig a szakadatlan, az éjet és napot egygyé olvasztó, még az egészséget is kockára tevő munkásságát láttuk mindannyian, mely munkásságnak mindig csak ez volt a mottója: Magyarország kereskedelmének és iparának emelése, tehát anyagi jólétének biztosítása.

És aki e célja felé való törekvésében sikereket, szemmel látható sikereket ért el elődjeinek oly hosszan tartó meddősége után; a ki e sikereivel a magyar iparnak, kereskedelemnek tekintélyt tudott szerezni

a külföld előtt, s önértékét fölkelteni benn az országban a magyarságnak; akinek köszönhetjük egyedül, hogy az ország vagyoni egyensúlya bár csak némileg is — helyre állt, mert a jövedelmek legnagyobb részét az ő tárczája szolgáltatotta az állam kasszájába: ezt az embert méltán vehette ki az ellenzék a jelen kormány intéző egyéniségeinek sorából mint olyant, kihez egyedül fűzte bizalmát, mert ő volt a leghatározottabb jellemű s a leghatározottabban magyar.

Pécs városa — két más várostársához hasonlóan — nemrég egyhangulag választotta meg a nagy embert képviselőjének; egyhangulag, az ellenzék hozzájárulásával. A kabinet egyetlen más férfinak nem jutott ez az eseményszerű kitüntetés. Ő nem a mi városunk megbízólevelét fogadta el. De ha halálával a mi képviselőnket veszítettük volna is el, gyászunk nem lehetne nagyobb, mint amilyen az most valóban: Baross Gábor halála fölött a gyászban nem ismerhetünk fokozatokat, — Baross halála egyaránt gyászba borította az egész országot.

HIREK.

— (Baross halála és Pécs városa.)

Még néhány hónap előtt vigan lengő trikolorok lobogtak városunk középületein, mindenütt hirdelve, hogy Baross, a vasminiszter, a kabinet büszkesége Pécsre érkezik, mely város tudvalevőleg a képviselőválasztáskor jegyet akart váltani ezzel a nagyhírt völegénnyel. Baross megérkezett. Utána, mint a büszke menyasszony, városunk is földiszította magát, s mindenütt kitűzte

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Mit ér?

Mit ér a nagyvilág
Minden gyönyörével? . . .
A gyönyör tűzében —
Óh! annyi szív ég el . . .
Elég, porrá válik,
Ez a gyönyör ára . . .
Aztán várhat, várhat
A föltámadásra.

Várady Ferencz.

Szemeidnek ragyogása . . .

Szemeidnek ragyogása,
Csodálatos fénye
Beleragyog bús lelkembe,
Mint esillag az éjbe.
Andalító szép zenéje
A te ajkaidnak
Bús valóból édes álom
Világába ringat.
Karjaidnak ölelése,
Csóközöne szádnak
Visszaadott az életnek,
Vissza a világnak!

Zoltán Vilmos.

Erdei madaraink és a babona.

Közli Lehmann János m. kir. közalap. főerdész.

Ismét eljött a tavasz. — A zord tél jeges belépte elől délnek menekülő vidám éneklő sereg visszatért s mintha hosszas távolléttükért kárpótolni akarnának, el kezdenek versenyt énekelni, trillázni a levegőben és a fákon.

A virágok fejecskéiket kíváncsian dugdosásák ki, a fiatal lombok közt gyenge tavaszi szellő lengedez. Az emberek keble kitágul és új életet szív be. Még az élet viharos gondjaival körülövezett, kinek az élet már alig hozhat mást, mint a várt nyugalmat, még annak a szíve is megijul a természet ébredésekor. Hát még az erdész és a vadász szíve?

Minden emlék az elmúlt évek szép napjairól elenyészik, midőn a nap, hosszas téli napok után, először megjelen varázssugaraival és azoktól az erdőt megvilágítja, fölüljul keblében és örömmel kiált föl: „Ki az erdőre!”

S ki egy ilyen tavaszi reggelen lépteit az erdőnek irányítja s belép az erdei magányba, annak a természet értelmese és főnyszóval beszél. Anélkül, hogy költőnek kellene lennie, sejtí, hogy mit beszél az erdő magának és meg-

érti mint enyelegnek egymással az erdő szárnyas lakói.

Azon titokszertűség és csendesség, mit az erdő nagyszerűsége magában foglal, mindig hatott a nép fantáziájára.

A mondákban, melyek mint a népdalok szájról-szájra, nemzedékről nemzedékre szálltak örökségképen — az erdő lakói nagy szerepet játszanak.

Alapja e népmondáknak a babonás hit, mely tud bajt okozó, vést hozó és szerencsét hozó, vagy szent madarokról.

Számos — mondhatnók inkább: számtalan — küldöttje van a szerencsétlenségnek; csoportjukat a bagolytélék nyitják meg. E kitűnő egérvadászokat üldözik leginkább irgalom nélkül; mert — a babona szerint — amint egy bagoly a háztetőn hangját hallatja, az azon házban lakók egyikének a legközelebbi hold-változás alkalmával meg kell halnia. Mig ellenben a szárnyakkal kifestett s az ajtóra szegelt bagoly távol tart minden boszorkányságot és megment mindenféle szerencsétlenségtől és a villámcsapástól.

A füles bagoly (kana kuez bagoly), mely épp úgy mint a közönséges bagoly, egérfogás-

az örömlobogókat e fölirattal: „Éljen Baross Gábor.“ A völegény azonban csak háztűz nézőbe jött, azóta eltűnt, s többé nem jött vissza. Pedig megígérte, hogy visszajön! De nem jöhetett. Az arának még mindig emlékében élt az a szép herkulesi alak, az a büszke férfi, s bár azalatt mással váltott jegyet; a fájó emlék mindig az első völegény személyével olvadt össze. Hétfőn azután a táviró megszólalt, s tompa hangon, szakadozott, mintegy visszafójtott szavakkal tudtára adta a városnak, az egykori arának, hogy Baross meghalt. S ma ott, hol még néhány hónap előtt az örömlobogók lengtek e fölirattal: „Éljen Baross Gábor,“ ott ma búsan fekete gyászszászalók leugenek, melyek sötét, láthatatlan szavakkal hirdetik: „Meghalt Baross Gábor.“ A városi tanács tegnap rögtön összetült és elhatározta, hogy az elhunyt Baross Gábor temetésén magát Zavaros h. polgármester és Tróber Iső aljegyzővel képviselteti. Ezenkívül díszes koszorút is küldött a nagy ember koporsójára, a hátramaradt özvegyhez pedig részvétáviratot intézett. Baross Gábor elhunyt alkalmából — mint bennünket értesítene — a pécsi kereskedelmi és iparkamara e hó 10-én rendkívüli közlést tartott, melyen Ráth kamarai elnök megható szavakban emlékezett meg azon veszteségről, mely hazánkat érte. A kamara a miniszternek megadandó vég-tisztességben részt veendő, a temetésen küldött-ség által képviselteti magát. A kamara fájdalmas megilletődésének jegyzőkönyvileg is kifejezést adott s Baross családjához részvétírat intézését határozta el.

— **(Az új ezredes),** Corti Hugó gróf, szombaton délelőtt tartott szemlét az 52. gyezednek helyben levő zászlóaljai s az ugyan-ezen időben szolgálatra behívott tartalékosok fölött. Szemle után a zászlóaljak zenésző mellett elvonultak az ezredes előtt. Az ezred tisztikara szombaton délben tiszteleggett új parancsnokánál.

— **(A tábori tanácskozás),** mely Albrecht főherceg elnöklése alatt Főherceglakon két hét óta folyt, szombaton befejeződött, amikor is a tábornokok nagy része visszautazott állomáshelyére. Elutazás előtt azonban Albrecht főhg. kívánságára az egész társaság lefényképezte magát. Az e végett meghívott Zelesny Károly udvari fényképész szombaton reggel meg is jelent Főherceglakon, ahol a főhercegi kastély déli oldalán állította föl három kittű gépet, s itt rendezte el a fényes társaságot, melyben Albrecht és Frigyes főhercegeken kívül még 23 tábornok volt jelen s azonkívül több magasrangú tiszt, kikkel együtt a képen 51 alak szerepel. Albrecht főherceg, ki gyöngékedése daczára is

nagy türelemmel várta meg a 12 szer ismételt fölvetelt, a közepén foglal helyet, mellette két-felől Beck és Waldstätten tábornokok ültek, s aztán rang szerint sorban a többi tábornokok ülve és állva foglaltak helyet, köztük Albrecht főhg. után harmadiknak Frigyes főherceg. A képek, melyeket Zelesny kétféle nagyságban készített, pompásan sikerültek s legközelebb közszemlére teszik ki. A társaság minden egyes tagja rendelt meg egy-egy ugalaku képet, azonkívül Albrecht főherceg nyomban a pécsi dóm képeiből összeállított díszalbumok egy példányát is megrendelte Zelesnynek.

— **(Albrecht főherceg)** még e hét végeig marad főherceglaki kastélyában, hol tíz év óta nem időzött. A főhercegnék orvosai tanácsolták, hogy még rövid időre itt maradjon, miután a minap katarust kapott, a melyből bár kiéptült, de a hűvös időjárásban, a hosszabb utazás alatt ismét meghűlhetne. A főherceg — mint nekünk írják — napenként hosszabb sétát tesz a kastély parkjában és sokszor órahosszat egyedül bolyong a lombos és virágokkal telt főhercegi kert zúgai között. Vasárnap a templomban volt, hol a misét és szent beszédet végighalagatta, utána pedig ebédet adott, melyre a plébános és uradalmi tiszték voltak hivatalosak. Ebéd után a főherceg cercelet tartott, mely alatt több urat tüntetett ki megszólításával és bizalmas kérdéseivel.

— **(Az egyházmegye köréből.)** Megyénk főpásztora Gütz Sandor pécsi dómkáplán, ki városunkban hosszabb idő óta buzgó odaadással működött, plébánossá nevezte ki a Lovászhetényi parochiára; moesoládi plébánossá Sipos Imre volt apari káplán, Gyömöre Zsigmond újmisé és áldozópapot pedig segédlelkész minőségben Villányra küldötte.

— **(Királyjubiléumi ünnepély Pécsen.)** Ő fősége a magyar király megkoronáztatásának 25 éves jubileuma alkalmából június 5-dikén azaz pünkösd vasárnapján nagy népünnepélyt rendeznek a „Tettyén“, mely ünnepély tiszta jövedelmének egy részét a pécsi nemzeti színház-alap javára fogják fordítani. Az ünnepélyen a helybeli 52. gyalogezred zenekara, valamint a Farkas-Jónás féle cigánybanda működik közre. Este a tettyei platót 300 színes lampionnal ki-világítják, és a híres Stüwer-féle tűzijátékot rendezik hat szakaszban. A közönség mulattatására még délután különböző alakú léggömböket bocsájtanak föl, ezenkívül mászórudakat is állítanak, melyeknek tetejére helyezik a díjakat.

— **(Vasárnap-változás.)** A kereskedelmi miniszter f. évi 28.513. szám alatt kelt rendeletével megengedte, hogy a Baranyamegye területéhez tartozó Göröcsöny községben a f. évi május hó 25-dikére eső országos vásár ez évben — kivételesen — május hó 23-án tartassék meg.

— **(A pécsi püspök-költő művei.)** Pécsnek eddig 76 püspöke volt, kik közül je-

lentékeny szerepet vitt a Mátyás idejében élő és az irodalmat és művészetet pártoló nagy király udvarában sokat megfordult Csesingei János pécsi püspök, ki mint költő Janus Pannonius név alatt szerepel az irodalomban. Nagybecsű munkáiból csak igen kevés maradt fenn az utókor számára, s különösen sok veszett el a török hódoltság idejében. A napokban a nemzeti múzeum Széchenyi könyvtárát Apponyi Lajos gróf több ajándékkal lepte meg, mely ajándéktárgyaknak egyik legérdekesebbikét képez. Janus Pannonius volt pécsi püspök 1456-ban hártára írt műveinek egyik szépen megőrzött példánya, melyet az adakozó gróf őseitől örökölt.

— **(Vizsgálat a főgimnáziumban.)** A helybeli főgimnázium 8. osztályában hétfőn kezdődtek meg a vizsgálatok és pedig először a hittanból. A vizsgálaton Zsinkó István apátkanonok elnökölt, ki teljes megelégedését fejezte ki a hallottak fölött. E helyen említjük föl mindjárt azt is, hogy Vajda Ödön zirczi apát már napok óta időzik Pécsen a zircziek rendházában.

— **(Uri tolvaj.)** A közelmúlt napokban egy igen elegánsan öltözött uri ember bizonyos privát ügyben beszélni óhajtott a helybeli hadmérnöki igazgatóság főnökével. A legény bejelentette urának a látogatást, s midőn a vendéget bebocsájtotta, lesietett a postára. Ezalatt a százados szívélyesen társalgott a különben ismeretlen uriemberrel, s midőn a másik szobába ment, hogy szivarskatulyáját kihozza és vele vendéget megkinálja, megdöbbenve vette észre, midőn visszatért, hogy vendégének se hire se hamva. Gyorsan kinézett az előszobába, a lépcsőházba, az udvarba, de az uriembert sehol sem találta. Midőn pedig ismét a szobába tért, nem tudván megérteni e gyanús epizód jelentőségét, hirtelen észrevette, hogy az íróasztalán levő 47 frt szintén eltűnt. Azonnal jelentést tett a rendőrségnek, a hol azonban még maig se tudtak rábukkanni az uri tolvajra, a kiról ott is csak az a tudomás uralkodik (és egyéb semmi), hogy egy úr 47 forinttal nyomtalanul eltűnt.

— **(A pécsváradi főtisztviselés)** vezetése alá tartozó hivatalnokok az elmúlt héten búcsúztak el Tost miniszteri tanácsos és országos ügyigazgatótól, mint volt főnöküktől. Tost a hivatal átadása után azonnal a fővárosba utazott, hogy új hivatalában a működést megkezdje. A pécsváradi főtisztviselés ideiglenes vezetésével a kultuszminiszter Steinecker Ferenc közalapítványi uradalmi tisztartót bizta meg. A főtisztviselés megszüntetése esetén pedig a fölügyelői intézést óhajtják behozni, melyről most tanácskoznak a vallás és közoktatásügyi miniszterium illető szakosztályában. Mint értesülünk a közalapítványi mérnökség, melyről az a hír volt elterjedve hogy megszűnik; ugyamrad és tovább is folytatja hivatalos működését a kerületekbe.

— **(Mária Dorottya-egyesület Pécsen.)** Néhány éve, hogy Budapesten Mária

ból él, mint a halál hírnöke is nevezetes és e miatt halálmadárnak is nevezik.

Ha este sötét ablakba száll le és „kuvik-kuvik“ hangját hallatja, a babonás benne a halál hangját hallja: „Jójj! jövök! jövök!“ Ha pedig világos ablakra száll, akkor a szobában levők egyikének még azon évben meg kell halnia.

A varjutól épp úgy félnek, mint a bagolytól; a népmonda benne az ördög szolgáját látja. Ő vezeti a megromlott lelkeket a pokolba, azért láthatjuk őket a vesztőhelyeken, hol a kivégzettek lelkét fogadják, nemkülömben a monda beszéli, ha valamely házban halott van és a varjuk seregesen repülnek a ház fölött, a kimultnak lelkiüdvössége nagyon rosszul áll.

E madaraknak koromfekete tollazata és körmeik világosan mutatják elkárhozottságukat. A jövőbe látnak és jövőnket ismerik.

A kakuk, a melyben egy fősvény embernek, ki szegények kenyerén zsugoriskodott, lelke kárhozik, szintén mint ravasz és mindentudó ismeretes; előtte titokban semmi sem marad. E szójárás: „még a kakuk is tudja“ — innét származ-

zik. Ő megmondhatja előre életünk hosszát és a nép fia gyakran kérdezi is tőle.

Ha tavasszal először halljuk a kakukot szólni, pénzt kell csörgetnünk zsebünkben és háromszor ugrani; ha ezt megtettük, pénzünk soha sem fogy ki.

A nép hiedelme szerint a kakuk semmire való gézengúz; tojásait más madárfészekbe rakja és tovább nem törődik vele, sem pedig utódai-val. Innét származik e mondás: „Kakuk a fészekben.“

Épp úgy mint a varju, a kakuk is összeköttetésben áll az ördöggel, ami miatt „Vigye el a kakuk“ — nem valami kegyes kívánság.

A már nem annyira vést hozók közé számítják a fekete harkályt. Egy elátkozott asszony. A kinek fekete harkály barátja van, az megkaphatja tőle a Jánoséjen haraszt alatt világító varázsfűnek gyökereit, melyet a fekete harkály hoz el. Ki ilyen fűvet bir, az kinyithat vele minden zárat és lakatot.

A szarka szintén rossz hirben áll. A jóslásban igen nagy szerepet visz; ebben is egy boszorkány lelke lakik. Birnivágyó és fősvény, mi miatt igen szereti a fényes tárgyakat s ha

szertét teheti, ellopja s fészkebe vagy oduba rejti. Hosszu farka seprű, melyen boszorkányok lovagolnak.

A rigók és pintyek szintén kárhozott; ők jelzik a betegek halálát, mikor az udvarban repülnek.

A kereszt-örvről, mely már ártatlanabb madár, az a babona él, hogy akkor görbitették el csőrüket, mikor a szent feszületből a szegeket kihúzni megkísérelték.

A szent és szerencsét hozók közé tartozik a veres-begy. Tirólban szűz Máriának is nevezik. Azt beszélnek róla, hogy ha az erdőben halottra akad, úgy annak arczára addig hord virágokat, míg azt be nem fedik. — Aki egy vörösbegyét megöl, annak többé az életben nem lesz szerencséje.

A vörösbegy szerencsét hoz a házakra és jó növést azon erdőben, hol letelepszik.

A fűrj, mely már ugyan nem erdei madár, szintén mint szent madár ismeretes s egyes országokban kivégzését bűnnek tartják.

A fűrj megvédi az országot az elemi csapásoktól és azon vetéseket, melyen fűrjek tar-

Dorottya főhercegnő védnöksége alatt megalakult a főhercegnő nevére nevezett, egyesület, mely elagott szegény, család nélkül szűkölködő tanítónőknek menedéket, otthont ad, őket segélyezi, élelemmel látja el, betegségeikben gyógyítja. Háza is van ez egyesületnek, ahol a tanítás terén működött agg nőket elhelyezik, s ahol egyszersmind az átutazó tagok szállást kaphatnak, a helyben levők pedig szórakozásukra könyvtárt s társalgó helyiséget találnak. Néhány pécsi tanítónő kezdeményezésére itt is megtették már az első lépéseket hasonló egyesület létesítésére. Hétfőn délután 5 órára hívta össze Salamon József kir. tanfőltürelő a helybeli tanítónőket s a tanügy barátait a belvárosi népiskola zenetermébe értekezletre, melyen a szép számmal együtt volt hölgyközönségnek elmondta az egyesület célját s fölhevítte a jelenvoltakat, hogy kívának-e az egyesületnek Pécsen fiókot állítani, mely az ügyet itt helyben szolgálja s csak annyiban állana kapcsolatban a fővárosi anyaegységgel, hogy a tagdíjak néhány százalékat oda szolgáltatva bizonyos jogokat ott is érvényesíthessen. A hölgyek egyhangúlag elfogadták azt az indítványt, hogy Pécsen a Mária Dorottya-egyesületnek fiók „Otthon“-át állítsák föl s ez előmunkálatok megtételére bizottságot küldtek ki, melynek Salamon József az elnöke és Futima Sarolta a jegyzője. Abizottság az alapszabálytervezetet készíti el, s tagot gyűjtő leveket bocsát ki, mire aztán legközelebb megtörténik a megalakulás.

— **(Megakadt vasuti közlekedés.)** Tegnap, kedden, oly óriási felhőszakadás volt Dombóvár vidékén, hogy a víz egy vasuti hidat szétrombolt, s e miatt a délután jövő budapesti vonat csak 2 órai késéssel érkezett meg Pécsre.

— **(Szinházi műsor.)** Ma szerdán az elpusztíthatatlan népszerűségű „Ripp-ripp“ került színre. Liszt szerepét Kállai Lujza a kékhegyek szellemét Honti Mari, Alicet Kocsis Etel éneklék. Tudvalevőleg eddig ugyanazon énekesnővel játszották e hármasszerepet, de Somogyi énekesnők dolgában bőven el lévén látva, háromra osztotta ki. Mindenesetre érdekes dolog. Hazánkban még egy színigazgató sem produkálta. Katrinát és Sarlottát Dorogi Laura és Sugar Aranka játsszák, tehát öt énekesnő játszik e darabban. Csütörtökön: „Örök törvény“ Csiky Gergely 3 felv. új társadalmi színműve, mely a nemzeti színházban jelentékeny sikert aratott. Sylviát Kalmár Piroska fogja játszani. A többi főszerep: Somogyiné, Molnár, Csiki László, Pécsi Dezséri stb. közt oszlik meg. Pénteken: Millocker pompás „Koldusdiák“ja, melynek főszerepeiben Kocsis Etel (Laura) Dorogi Laura (Broniszlava) Perényi (Szimon) Breznai (Ollendorf) Dezséri (Enterich) fognak fellépni. Szombaton „Az ember tragédiája“ harmadszor. Ez alkalommal Évát: Daróczi Ilka és Luczifert Balla játsszák. Legközelebb színre kerül „A feneleányok“

tözködnak, jég nem veri el. E miatt szereti a gazda, ha földjén fúrjak költenek.

A galamb a szent lélek jelképe. A jónak lelke galamb alakjában reptül el.

Az ökörszemről, melylyel az erdőn bokrokban és sűrű tuskék közt találkozunk, azt mondják, hogy benne egy üldözött lelke él. Különösen hamis és fufangos s a többi madarak előtt nem szabad mutatkoznia; hogy miért? azt a népmonda következőleg beszéli:

A világ teremtésekor összesereglettek a világ összes madarai, hogy maguk közül királyt válasszanak. Különböző indítvány hangzott. Néhányan a legszebb tollazatut, mások a legszebben éneklőt ajánlották; míg végre hosszas tanácskozás után a sas azon indítványát, hogy a legmagasabbra reptülőt válasszák meg királynak, fogadták el. Adott jelre valamennyien felszálltak a magasba. Egyik a másik után maradozott el, míg végre a sas pompázott fönn a légben legmagasabban. Ereje azonban fogyni kezdett és a földre kívánt leereszkedni, s most egyszerre az ökörszem lett látható, amint magasabbra reptül, mint a már fáradt sas. A kis hamis ugyanis

Lukácsi fővárosi életképe, mely a múlt nyáron kasszadarabja volt Krecsányinak. Az öt feneleányt a következők játsszák: Honti M. Kállai Lujza, Dorogi Laura, Kocsis Etel, H. Lévai B.

— **(A Mecsek-Egyesület),** mely vasárnapi tervezte az új „Kardos Kálmán út“ ünnepélyos megnyitását, a mi azonban a széles időjárás folytán elmaradt, immár megkezdte a kirándulások sorozatát. A kirándulásokat egyelőre a következő helyekre tervezik: Jakabhegyre, Kolóniába, Szent Kútra, a kozári rétre, a lapisi vadaskunyhóhoz, Remeterétre, Mélyvölgybe, Gyüdre, Siklóra, Abaligetre, a Zengőre és Mérévára. A Jakabhegyen már erősen dolgoznak a tornyon, melyről impozáns kilátás tárul majd a szemlélő elé, s hihetileg már e hónap folyamán elkészül. Legutóbb a társulat alapító tagjai sorába léptek: Dellmann István, Glatt Ignác és Wieszner Rajmár, kikkel a rendes tagok száma 439-re emelkedett.

— **(Halálozás.)** Elhunytak Pécsen: Szikora Ignác e hó 3-án 72 éves korában; Komáromy Berta e hó 7-én 16 éves korában; Heit Ferencz betűszedő, ki az Engelféle könyvnyomdában dolgozott, e hó 9-én 23 éves korában.

— **(A madarak védelmére.)** A lombos erdők, csapítok benépesültek újra, a dalos madarak, a rigók és zenérek különböző fajai vígan énekelnek az árnyas erdők mélyén s a sűrű rejtekekben rakosgatják apró fészkeiket. Itt a madárelt ujjá ebredése, itt a fészkelés ideje. Ki ne szeretné az éneklő madarakat? Mindenki; és éppen ez okból történik, hogy az önző ember kirabolja fészket. S ha még a magáéva tehetné? De a legtöbb esetben elvész a rabmadár a fogságban s míg egy-egy madárfiókot fölnevelnek, száz meg száz pusztul el. Akadnak tudatlan emberek, éretlen gyerkőcsök, a kik megpuszta szenvedélyből dúlják föl fészkeket s kiszámíthatatlan károkat okoznak. Tudvalevő, hogy az éneklő madarak rovarokkal s hernyókkal élnek s táplálják fiaikat; képzelhető, mily nagy hasznára válnak az emberiségnek a férgek fölemésztése, a gyümölcsösök megóvása által. Ép ez okból elmulasztatlan kötelességünknek tartjuk a hatóságokat figyelmeztetni, hogy minden lehető kövessenek el az éneklő madarak védelmére. A napokban értesítettek bennünket, hogy a város fölötti szőlős kertekben Flóbert-fegyverekkel lödözik a madarakat s hogy a városi erdőben nagyban pusztítják a fészkeket. Kívánatos, hogy a hatóságon kívül, a szőlők s az egyes tanintézetek vezetői is pártfogásukba vegyék az ügyet.

— **(A dunántúli közművelődési egyesület)** első rendes közgyűlését 1892. évi május hó 12-én délelőtt 11 órakor tartja Budapesten a Lipót-utcai új városház tanácskozó termében. Ha a közgyűlés helyét (az új városháza tanácssterme) esetleg meg kellene vál-

a verseny megkezdése előtt a sas tollai közé bujt s amint észre vette, hogy a sas elfáradt, kibujt annak tollai közül és minden fáradság nélkül magasabbra reptül.

A sas bosszankodva azon, hogy a legkisebb legyen köztük a király, a többi madarat üldözbe vette és az ökörszem csak azáltal tudta életét megmenteni, hogy egy sűrű bozótba bujt, hová a többi madár nem férhetett be, míg ő kicsinyiségénél fogva ott könnyen forgolódott.

Ez idő óta arra van kárhóztatva, hogy a legsűrűbb bokrokban lakjék.

Nagy szerepet játszik a gyógyászatban a fajdkakas. Nyelve, ha tuden vesz ki csőréből, a nép hite szerint, kitérő orvosság nyavalyatörés ellen. A kuruzsolók igen keresik és jól megfizetik. Azonban igen nehezen lehet beszerezni, mert a néphit szerint a fajdkakas, ha kimulását érzi, a nyelvét elnyeli és így a kitérő gyógyszer elvész. A gyomrában található kövedéseket szintén mint gyógyszert használják szembetegségeknél. Gyomra pedig szárítva és porrá törve gyomor- és agybántalmakban kitérő orvosság a kuruzsolók patikájában.

toztatni, úgy ezt a napilapok utján fogják a tagokkal közölni. A közgyűlést megelőző napon, május 11-én d. u. 4 órakor a nagy választmány az egyesület irodájában (József-körút 5. szám III. em. 12.) ülést tart.

— **(Hűséges cselédek jutalmazása.)** Az országos erkölcsnemesítő egyesület a f. évi végével lejáró határidővel egy 50 frtos és két 25 frtos jutalmat tűz ki oly belső cselédek számára, kik egy családnál, megszakítás nélkül, legalább 30 évig hűségesen szolgáltak s magukat ez idő alatt erkölcsileg jól viselték. Elsőség illeti azokat, a kik a gazdát vagy családját tagjait ragályos betegségben önföldözéssel ápolták, vagy saját életük veszélyeztetésével valamely más veszedelemből kimentették. A cseléd gazdájától, az illető hatóságtól és lelkésztől bizonyítvány okvetetlenül kell az igazolásra. E pályázat a folyó évben csupán a Dunántúli megyékre terjed ki. A kérvények a bpesti egyesület elnökségéhez (Budapest, VIII. képviselőház) intézendők. Az egylet az 1891. évben hat cselédet jutalmazott az alföldi megyékből.

— **(Megint sajtópör.)** A pécsi esküdtszék legutóbb a tolnamegyei foglalkoztatják. Majd minden második esküdtszék tárgyalás tolnai emberek bajával foglalkozik; sőt az utóbbi időben már egymásután két olyan sajtópör indult meg a pécsi sajtóbírósa előtt, melyeknek hősei tolnaiak. Alig hogy a minap visszavonta két tolnamegyei pörlekedő a panaszát, már egy új fél jelentkezett a pécsi sajtóbírósa előtt Strausz Sándor dunaföldvári lakos személyében, aki id. Fischer József, szintén dunaföldvári lakos, ellen indított pört, sajtó utján elkövetett becsületsértés miatt. E pör tárgyalása e hó 31-dikén lesz a pécsi kir. törvényszék büntetőosztályának tanácsstermében, s erre az esküdtek II. osztályát hívták meg.

— **(Az első pécsi munkás betegség rokkantak egyesülete)** e hó 29-én tartja közgyűlését Ágoston-utcai helyiségében. Az egylet a folyó év első negyedében 2737 frt 29 krnyi segélyben részesítette beteg és munkára képtelen tagjait. Ez összegből a munkára képtelen betegeknek az alapszabályok szerint 2150 frt 58 kr. jutott; gyógyszerekért 371 frt 43 krt. utalványoztak ki, míg a rokkantak közt 182 frt 28 krt. osztottak szét. Az egylet csak orvosi bizonyítvány alapján vesz föl tagokat, s e bizonyítványt Tolnai Vilmos dr. városi t. kerületi-és egyleti orvos díjmentesen állítja ki az egyletre lépni óhajtok részére.

— **(Lelkés helyettes.)** A dunántúli ref. egyházkerület főltürelője Bús Lajos volt pécsváradai lelkész helyébe — helyettes minőségben — Sikó Ernő bonyhádi ref. lelkész küldötte.

— **(A bonyhádi postarablás)** egyik gyanúsított tettesét már elfogták a rendőrök, még pedig Nyiregyháza, a hol személyleírás után csipték meg egy kocsmában. Az elfogott rablóban G. I. volt bonyhádi postaszolgára ismeretek, ki épp azon időtájt szökött Bonyhádról, midőn a postahivatalt kirabolták. A rablót előbb Szegzárdra szállították, onnan pedig Bonyhádra kísérték kihallgatás végett.

— **(Rendőri hírek.)** Szerencsétlenség a reggelinél. Folyó hó 9-én reggel 8 és 9 óra között Kindl Ferencz helybeli gépgyárosnál éppen reggelire készült a munkás személyzet, midőn Sás Ferencz 13—14 éves lakatos inast kötényénél elkapta a transmissio, s oly erővel rántotta magát, hogy a szerencsétlen gyerekek karját és lábait teljesen összetörte. A baj a gyermek vigyázatlanságából eredt. Az élet-halál hőzt lebegőt azonnal be szállították a kórházba, hol jelenleg is ápolás alatt áll. Életéhez kevés a remény. — **Veszedések a korcsmában.** Vasárnap az Udvardy-féle korcsmában több vándorló legény mulatott. Már jól elmerültek a haldokló Bachus nektárának élvezésébe, midőn verekedésre került a dolog. A korcsmáros hasztalan csitította a heves vértü flagellansokat, azok nem törődve a pécsi szokásokkal, tovább verekedtek s már már vérre került a sor. Ekkor a rendőrség lépett közbe, s úgy a hogy sikerült is az indigena elemeket lecsillapítani, kivéve valami Gáspár György nevezett, ki a rendőrök látára még hevesebben produkálta akrobatikai mutatványait és fenyegetéseit a korcsmai székekkel. Azonban erőszakkal végre őt is sikerült elhallgattatni s jelenleg is szépségesen hallgat a — dutyiban.

MŰVÉSZET IRODALOM.

Színészet.

A nagymama pénteki előadásán mi is együtt sóhajtottuk a kis Mártával: „Olyan szomorú az, mikor már csak halottjaink vannak.“ Ez a sóhajtasz szolt pedig annak a korán elhunyt szerző emlékének, akinek tavaly, ilyen időtájt, még mint a legnagyobb élő drámaíróknak örültünk, s látva a Nagymamát, alkotásainak egyik gyöngyét, büszkének voltunk rá — és ma már ő is halott, mint sok más nagyunk a drámairodalom terén, melyen nekünk igazán csak halottjaink vannak. Az előadás egyike volt a legjobboknak — tehát a leggyengébben látogatottaknak. Somogyinak szerencsétlensége-e vagy a közönségé? — hogy a jó, a perfekt előadásokat alig nézi néhány ember, míg amikor tömve van a színpad, egyre-másra történnek botlások, melyek miatt kedvezőtlen híre jár a színtársulatnak a közönség körében. Összevágóság és egyéni alakítás dolgában alig lehetett több kívánni valónk, látván ez élettől duzzadó szerep-alakoknak épp oly élethű, igaz megelevenedését a színpadon. Somogyiné Nagy Julia a czimszerepben ismeretes előttünk; épp oly szeretetreméltó nagymama volt, mint mikor először láttuk tőle e szerepet. Kalmár Piroska (Márta) valósággal remekelt a részletezéseiével. Nagy, megrázó hatásra számított jelenetek túlhaladják erejét, megindítani tökéletesen nem tud, hanem aztán e helyett bőven kárpótol a naiv leánykák ezernyi mintáinak élethű másolatával, mely leköti a nézőt, megvesztegeti a szerepbeli alakra ügyelő pszichológust s azt mondja neki: „Ne bibelődj te most a szerep lényegével, hanem ide vigyázz, hogy mit csinálók én most.“ Volt is tapsban része, mint általában ez estén minden közreműködőnek, akik között megemlítjük Balla Kalmánt (Ernő), Pécsi Kalmánt (Örkényi Kálmán), Molnárt, aki az Örkényi ezredes epizód-szerepéből is minta-alakot formált, továbbá Holéczy Ilonát, Daróczy Ilkát, Ebergényi né, Breznait; de különösen kiemeljük még Dezséri Gyulát és Kömivesné, akik a 25 évig egymásra váró két szerelmes tanárkolléga pompás alakjában most is megkacagatták a közönséget.

Az ember tragédiája szombaton szép számú közönséget vonzott a színpadra, de különösen ennek a karzatára. Hogy „Az ember tragédiája“ megtegye a kellő hatást, főszükség, hogy jó összjáték legyen. Alakítani vajmi keveset lehet, csak értelmesen szavaljon a színész. Nos hát mindezeknek teljes híjjával volt a szombati előadás. Nehéz dolog is az: egymás mellett teljesen idegenül álló szereplőknek, kik hosszabb ideig nem játszottak együtt, jó összjátékot produkálni. E mellett aztán még a szerep nem tudás is rontott az illúzió. A népjelenetekben semmi igaz élet, egyedül a forradalmi jelenetben volt elevenség, a többi a dróton rángatott bábuk hatását tette. A recenzió hűsége kedvéért följegyezzük, hogy Ádámot Csiki László, Évát Szolenszky Olympia, Lucifert pedig Pécsi Kálmán játszták. — Az előadást vasárnap megismételték, amikor a karzatra vágyó publikum oly tömegben jelentkezett a jegyváltó ablak előtt, hogy azt mind oda föl engedni lehetetlen volt, s az igazgató a külömben üres földszinti helyekre telepítette a sajtóságos változatosságu képet nyújtó karzati közönséget. Így aztán alul is fölül is egyaránt megtelt a színpad. Igazi demokráta-előadás volt.

A madarász operett hétfőn új szereposztással került színre ezuttal negyedszer. A változtatás a női szerepekben sem jobb sem rosszabb hatást nem keltett. Kocsis Etel épp oly jó Pósta Milka volt, mint elődje, s éppígy Sugar Aranka is jó fejedelmő volt. Nem így áll a dolog a czimszerep személyesítőjénél, a ki ezuttal Földvári volt. Földvári igen jó népszínműi alak, a hangja is ott érvényesül legjobban; a népdal az ő terennuma, s a népszínművek borongós kedélyű paraszthőseire termett az ő egész egyénisége. A könnyed operettben idegenül érzi magát s kivált idegenül, mikor — mint most — az énekrészlet még jóformán meg sem ismerkedett, szeme folyton a karmesteren csüngött s még így is annyira ingadozott, hogy a 2-odik fölönásbeli szép dalt, melyet már az inasok is füttyölnek az utczán, alapos botlással tönkre tette. Dezséri és Hegyesi a két professzor groteszk alakjával ezuttal is nagy

derültséget keltett. Maga az előadás meglehetősen vontatottsággal ment s fél tizenegy előtt nem szabadult ki a szép számú közönség a színpadról.

* **Haberl „Magister Choralis“** című művének magyar kiadására hirdet előfizetést a pént. növendékpapság s z. t. Pál-társulata. A mű, mely a legközelebbi hónapok lefolyása alatt a társulat kiadásában fog megjelenni, az egyházi év egész liturgiáját fölöleli gazdag elméleti és gyakorlati részekben. Amint hézagpótló volt e mű Németországban, akként hézagpótló lesz főleg hazánkban, ahol az egyházi zene nagyon is kis tért hódított éppen alkalmas kézikönyv hiányában. A munkának belértékét bizonyítja azon körülmény, hogy az eredeti rövid idő alatt kilencz kiadást ért s hogy épp oly rövid idő alatt majdnem minden művelt nyelvre lefordították a legnagyobb áldozatok árán. A fordítás a kilenczedik német eredeti kiadás után készült, három évi gondos munkálkodással, amiben részt vett Glatt Ignác, a pécsi gregorián-chorus karnagya is, ki az egészet egyöntetűvé tette egyuttal szigorúan átjavítván az ének — (hangjegy) részeket. A kiadótársulat kéri a közönséget, hogy az anyagi áldozattal arányban méltányolja e munkásságot, s rendelje meg tömegesen a művet. A mű ára a lehető legolcsóbb. Csinosan bekötve 1 frt 20 kr. Pénzvendékeknek 1 frt. Tíz példány után tiszteletpéldánnyal szolgálnak. A megrendeléseket legkésőbb jun. 1-ig kell eszközölni, nehogy a közbeeső szünetek megakaszszák a mű szétküldését.

TANÜGY.

Hitsorsosok — hitsorsosok ellen.

A villányi róm. kath. hívek egy töredéke évtizedeken keresztül küzd egy oly eszméért, melynek célja előtte ismeretlen, az okot sem tudja, amiért ez áldástalan, heves küzdelmet folytatja. Villányban már 1870. óta községi jellegű népiskola áll fönn, melynek megbuktatására 22 év óta a helybeli plébánosok izgatására a róm. kath. polgárok egy töredéke már vagy 6-szor tett kísérletet, hogy aztán helyébe róm. kath. jellegű népiskolát tegyen. Mivel pedig Villányt különböző vallásfelekezetek lakják és mivel a róm. kath. hívek másik táborra mindig a községi iskola mellett nyilatkozott, eddig úgy a megyei bizottság, mint a közoktatási miniszter szükségesnek tartotta a községi jellegű föntartani.

A közig. bizottság, április hóban tartott ülésében, azomban beleegyezett abba, hogy a villányi községi népiskola megszüntetessék és adassék át a róm. kath. egyháznak; e határozatot azomban 100 villányi róm. kath. polgár, kiknek legtöbb gyermekük jár a községi iskolába, a közoktatási miniszterhez menesztett, teljesen megokolt kérvényében megfölebbezte, s fölhívta a miniszter figyelmét az általa 1890-ben hozott abbeli határozatára, mely szerint nem engedte meg, hogy Villány község iskolájáról lemondjon, s azt a felekezetnek engedje át s egyuttal kijelenti, hogy ez ügyben már fölterjesztést sem fogad el, „mivel annyi eset után ez csak egyesek erőszakoskodásának és a hatóságok zaklatásának vehető.“ Ha a közig. bizottság nem, úgy a közoktatási miniszter bizonyára tekintetbe fogja venni a 100 róm. kath. polgár teljesen megokolt kérvényét és tiltakozását a közig. bizottság határozata ellen és tekinteni fogja azt is, hogy a többi felekezet a törvénynek megfelelő iskolát fönn nem tarthat.

Ideje lenne már, hogy „netovább“-ot kiáltanak azoknak, kik a tanügy kimondhatatlan kárára nem restellik ez áldástalan harcot a községi jellegű népiskola ellen folytatni. A községi jelleg ellen izgatók máris annyira vitték, hogy 3 tanító kénytelen 2 tanteremben fölváltva oktatni, pedig a villányi községi képviselőtestület már 3 évvel ezelőtt akart építeni; de egy 14 tagból álló „kath. bizottság“ (?), melynek létezéséről egyik hatóságnak sincsen tudomása, a közs. képviselőtestület fölé toltta magát és elég vakmerő az építkezést megakadályozni. A közig. bizottság pedig türi szó nélkül ezt az áldástalan állapotot.

Több villányi polgár.

Népdal az iskolában. A tanítók országos bizottsága György Aladar indítványára egyhangulag elfogadta a következő javaslatot: 1. Az értekezlet kimondja, hogy a zene népszerűsítése elsőrangú kultur-politikai szükség, különösen a népdalok terjesztése útján. 2. Az értekezlet megbizzza az elnökséget, hogy emlékiratot intézzen a közoktatásügyi miniszterhez, hogy a „Magyar mesemondó“ mintájára olcsó népdalgyűjtemények kiadását segítse elő, s hogy jutalmakat tűzzön ki azon tanítók számára, kik falujukban daltársulatot alakítottak s azt legalább 3 évig vezették. (Örömmel jegyezzük itt meg, hogy megyénkben már alakítottak 1—2 helyen ily falusi daltársulatot pl. Hosszu-Hetényben, hol a polgárság nagy része vasárnaponként szabad idejének egy részét e nép foglalatosságnak szenteli. A szerk.) 3. Intézzon emlékiratot az értekezlet a zenetanárok orsz. egyesületéhez, hogy az eszmének fölolvassák, előadások útján propagandát csináljanak. 4. Végül szólítsa föl a hazai közművelődési egyesületeket s különösen az Emket (erdélyi magyar közművelődési egyesületet), hogy az eszmét, mint kiváló fontosságú nemzeti ügyet magukéva tegyék.

Tanítók új nyugdíjtörvénye. A tanítók nyugdíjtörvényének 1891. évi 43. törvényezikke életbe lépven, a folyó 1892. évre már e szerint kell a nyugdíjintézetbe fölvevett tanítóknak illetékeiket befizetni. Tudvalevő, hogy most nagyobb összeget kell fizetni, s az illetékes adóhivatalokat már utasították is az illetékek beszedésére.

A KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.†)

Tek. Szerkesztő úr!

Néhai Grünwald Izsák, volt izraelita hitközségi tanító, hült tetemeinek eltakarításáról e becses lapok 37-ik számában közölt tudósításban a pécsi izraelita hitközség elöljáróságának szemére lobbantják, hogy a megdicsőültnek nem adta meg a végtisztességet kellő kegyelettel, nem ment a gyászkeszűvel a temetőbe. Igaz az, hogy az elöljárók és a hitközség képviselői testületileg megjelentek a halottas házban, a tetemet elkisérték az iskolaház udvarába, hol a fölállított ravatal körül maradtak, míg a gyászszertartás végbe ment; — után a lezuhanó eső következtében többen — és ezek között az elnök is, ki hajlott koru és gyöngékedő egészségtől — a meghülés veszélyétől tartva, nem csatlakoztak a temetőbe induló menethez. Ez a tény és annak való oka. Ha a tudósítás eddig volna, szó sem férhetne hozzá. Azonban a tudósító e mulasztásból az elöljáróság alacsony foku, vagyis teljesen hiányzó fölvilágosodására következtet, s a tanító urakkal szemben általában tanúsító viselkedése fölött kárhözvontó itéletet vont le.

E kifakadás mindenkinél, ki a viszonyokat ismeri és pártatlanul szemléli, kínos hatást idézett elő, mert tudvalevő dolog, hogy az elöljáróság tanítóival úgy, mint a többi községi alkalmazottakkal szemben soha az igazság és méltányosság útjáról egy hajszálnyira sem tér el, sőt elvállalt kötelezettségeinek szorosán vont határait mindenkor a tanítók javára kibővítette. Tanítóink anyagi ellátása kiállja az összehasonlítást hazánk bármely községével, tisztelet és becsülés tekintetében tanítóink irányában nem maradt el bármely „fölvilágosodott“ község mögött. Az ellenkező állítás híjjával van minden alapnak és pusztá reafogássá minősül.

A tudósítás végén említett mozgalom megindítását, melynek célja lenne oly egyéneket emelni a bizalmi állásokra, kik „a hitközséget kifelé reprezentálják“ és „érzékük legyen a társadalom iránt“, még korainak tartjuk. A jelenleg működő elöljáróság megbizása a folyó év végén jár le. Minek már most a választási mozgalommal megkezdni és e hosszú időközött támadásokkal kitölteni? Türetlenség magukat a türelmetlenkedő választók, ne vessenek tisztköt a békés község közé. Könnyen lángra lobbanhat az és romba dönti intézményeinket. A választások eredménye fog igazságot szolgáltatni mindkét félnek.

Ha minden áron máris a választás dolgával akarnak foglalkozni, ám tegyék oly mód-

†) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

dal, mely senkinek sincs karára. Irják meg es tegyék közzé programjukat, melyben sziveskedjenek megmagyarázni, miféle tulajdonokkal legyen fölruházva az a jelölt, ki képes lehet a hitközséget kifelé reprezentálni. A „reprezentálás“ e nemének fogalmát sziveskedjenek megállapítani, tartalmát megmagyarázni és alkatelemeire fölbontani, hogy az obskurus választót fölvilágosítsák.

A program 2-odik pontja tárgyalhatná tudósító úr által fölhozott 2-dik tételt: „érzések legyen a társadalom iránt.“

Mint nálunk a társadalom osztályokra tagolt, körökbe zárkozott, halás dolog volna annak kifejtése, hol legyen a zsidó hitközség színtere, miből álljon szerepe stb.

Kelt Pécsen 1892. május 7.

Weisz Jakab.

Panasz az utczaöntözők ellen.

Tisztelt szerkesztő urak!

Ma délután midőn a kapunk küszöbét átléptem, láttam, hogy a város által újonnan beszerzett kautsuk csövekkel nagyban öntözik az utcánkat. Két munkás állt az utca közepén. Az egyik a csövet irányozta és pedig oly ügyetlenül, hogy a házak falai olyanok lettek egy pillanat alatt, mintha Pécsen vízzel dől volna. A másik munkás pedig vasdoronggal állt az öntöző mellett és gyönyörködött a napnak a magasra fölszökkenő tiszta vízcsapokra megtört sugaraiban. A másik utczasárokról éppen akkor fordult be egy pékinas, akit az öntöző hatalmasan megöntözték. A gyereknek — úgy látszik — tetszett a játék, mert sokáig ugrándozott még az öntözők előtt. Másodszor is hatalmasan megöntözték. A gyerek egészen lucskosan ment tovább. Ekkor én indultam után, folyton oda nézve a nevető és jól mulató öntözőkre, a kik félszemmel engem is kiszemeltek aldozatnak. Úgy is történt. Alig haladtam el mellettük, midőn valóságos koncentrált tüssdől reám úgy, hogy nemcsak ruhámról csurgott a víz, hanem testemen is éreztem a nem éppen kellemes zuhanyt. Fölsikoltva rohantam be a házukba, s azonnal elmondtam az esetet apámnak. Az ablakon át még mindketten láttuk, mint mulatnak tovább a munkások a husvét „utcai“ öntözésen. Mikorra aztán bezártak a vízvezeték, addigra már tiszta sárból állt az utca. Apám felelősségre vonta az öntözőt, mikor az egykedvűen így válaszolt: „Nekünk meghagyták, hogy erősen öntözzük meg az utcát, de hát erre annyi ember jár, hogy nem lehet vigyázni. A multkor még nagyobb dämát is leöntöttünk mint az úr leánya és az még sem szólt semmit.“

Tisztelettel

Egy polgárista.

VEGYESEK.

— Sok évi megfigyelés. Emésztési gyengeségnél és étvágyhiánynál általában minden gyomor-bajnál, a valódi „Moll féle seidlitz porok“ bizonyultak a legsikeresebbeknek a többi szerek fölött, mint gyomor erősítők és vértisztítók. Egy doboz ára 1 frt. Szétküldés naponta utánvétellel Moll A. gyógyszerész, cs. és k. udv. szállító által, Bécs, I. Tuchlauben 9. A vidéki gyógyszerárakban határozottan Moll A. készítménye kérendő az ő gyári jelvényével és aláírásával.

CSARNOK.

Török párbaj.

— Irta Nagy Sándor. —

Hasszán egy pillanatig sem habozott.

— Menjünk! — szólt röviden.

Némán haladt végig az ellenségekké vált két jó barát a sátrak sorain, kémkedő pillantásokat vetve szét a fehér öszvér után, mely a fölhismerés jelét szolgált.

Végre egy kökény bokroktól övezett fához értek, melyhez egy fehér öszvér volt kötve, míg árnyékos oldalán, egy alacsony sátor bejárata előtt, a bukirai kereskedő ült; látszólag kávéjának forralásával elfoglalva.

Az alapos megfigyelő azonban ravasz mo-

solyt látott volna e napbarnította arczon, mikor a két török birtokost együtt látta jönni.

Kölesönös köszöntés után, melyet a kereskedő mély hajlongással kezdett meg, bementek a sátorba.

Egy leterített szmyrnai szőnyegre elhelyezett bársonyvánkoson, a sátor vászonfalának nekidőlve, igéző hanyagsággal ült egy nő, ki nek tiszta fehér kelmébe burkolt alakjából csak kettőt lehetett látni: két, hosszú szempilláktól beárnyékolt, szendén és fájdalmasan bámuló szemet és parányi lábaeskát, melyek mintegy gúnyolódva bújtak az aranyos topánkába.

A nő meg sem mozdult.

A két török szótlanul állt kis ideig és bámult.

Hasszán végre fölényének tudatában elmosolyodott.

Jussuff ezt észrevette és dühtől szikrázó szemekkel mondta társának:

— Jerünk!

A nap már magasán állt a láthatáron, mire a két vetélytárs a tisztáshoz ért. Helyet választottak; egyik hátát sem fődé törzs, vagy bokrozat, mely az ellenfélnek a czélzást megkönnyítette volna.

Kézbeu voltak a hosszú pisztolyok, melyekkel oly sok ember életét oltottak már ki, és most erősen megtöltve, hogy annál biztosabban öljk meg barátjukat. Hasszán fölemelte pisztolyát és czélzott.

— Hova löjtek Jussuff? — kérde.

Jussuff hátrátolta a homlokát is befedő turbánt és tenyerével odaütve kiáltá:

— Ide!

Hasszán nyugodtan czélzott és lött.

Jussuff aga egy pillanatig ingadozott, mire mintegy élettelenül terült el a pázsiton.

Hasszán odasietett és a sebesült fölé hajolt.

— Nem haltam meg Hasszán! — szólt halkán a sebesült, — menj és élvezd a diadalt. Ha azomban visszatérek, el fogok jönni hozzád és élni fogok lövésii jogommal.

Az eltávozó Hasszán odaküldé Ezirt sebesült gazdájához, kit a szolga hazaszállított, maga pedig sietett a kereskedővel az alkut megkötni és hazautazni.

Jussuff hónapok mulva fölgyógyult sebéből és bünbánólag elzarándokolt Mekkába.

*

Tíz év mult el.

Hasszán aga életének boldogabb idejét élvezte, mióta a bukirai kereskedőtől jelenlegi nejét megvásárolta. Mióta házában volt, mintha megváltozott volna minden. Hasszán csak nejének élt, s az imáadásig szeretve őt, neki mindenben szót fogadott. A szobákban, hol azelőtt a háremhölgyek pajzán játékkal töltötték az időt, két szőke angyalka, a kis ikergyermekek játszadoztak.

Hasszánt nejével, nem mint a többi törököt, a tulajdonjog füzte egygyé, — nem; hanem a szerelemből kifolyó kölesönös tisztelet.

Neje szabad volt, mint bármely nyugati nő, fátyol nélkül ápolhatta virágait vagy játszadozhatott fiacskáival, míg ura és férje a dolgoival volt elfoglalva.

Ha közelgett az est, a család összejött a kastély egy hátulsó szobájába, melynek ablaka a tengerre nyílt.

A lenyugvó nap izzó fényü korongjain mintegy elmertülni látszott a távol láthatár viz, tükrében, szétárasztott fénysugara pedig búcsút intve, körüljátszadozták a hullámokon ringatózó halászbárkákat.

A távol partvidék hegyeit a közlég est látható árnyéka vette körül, mialatt a sziklormokon a köszáli sasok csoportja üldözte egymást játszadozva.

Hasszán aga nejével és gyermekeivel együtt szívélyesen csevegve, egy tiszta nyári nyári nap alkonyán ismét a természet gyönyörét élvezte, miközben a távol hegyek egyes pontjainak nevezetességeit mesélte.

— Látjátok azokat a romokat? Ott élt az a híres janicsár-csapat, mely hazánk büszkeségét képezte a Magyarország elleni háborúban. Vagy azt a falomladékot, ott a szirttetőn? Ott lakott Szulejman basa nejével, és ott mérgezte meg őt legkedvencebb neje, Puvia, kutya-bogyóval, hogy egy itt vesztegelő hajó kapitányával megszökhessék. És látjátok azt a nagy száraz tölgyfát, mely egyedül áll, ott a hegygerinczen? E fa belül üres és oduja egy tágas barlangba nyílik. Ott gyűltek össze tanácskozásra évekkkel ezelőtt a bosnyák lázadók vezérei, hogy elhatározzák, mi módon rázhatnák le magukról a török igát; együtt fogták el őket és a barlang bejárata előtt lötték őket agyon.

Hasszán itt félbeszakítá beszédét, mert a szolganó bejött.

— Mit akarsz Vina? — kérde.

— Egy mekkai zarándok vár kint szolgálójával; beszélni akar veled aga.

Hasszán aga elhalványult. Napok óta gyötörték sejtelméi és most különös érzés szoritotta össze szívet.

Lent a bejáratnál két török várt reá. Amint hozzájuk ért, az egyik idegen így szólt:

— Ismersz-e engem Hasszán aga?

— Igen! — válaszolt Hasszán. — Te Jussuff vagy, egykori barátom! Bár megbarnult az arczod, hajad megöszült; de szemed pillantása a régi maradt.

— Örvendek, hogy megismertél Hasszán!

— szólt Jussuf, leszállva az öszvérről. — Jer, kövess e szép kertbe!

Hátramentek a tengerparthoz, hol még elég világosságot terjesztettek az eltűnő nap töredező sugara.

— Fordulj meg Hasszán! — szólt végre Jussuff — és menj annyi lépést előre, ahány boldog évet éltél, mióta én távol voltam.

Hasszán tizenegy lépést tett előre és Jussuff felé fordult.

Jussuff kivette övéből hosszú pisztolyát és Hasszánra czélzott.

— Emeld föl a turbánt, Hasszán, oda fogok löni, hol te engem megsebesítettél. De én jobban fogok találni! — szólt Jussuff.

— Löj! — viszonzá Hasszán hidegen.

Jussuff nyugodtan czélzott.

E pillanatban hangos kiáltás hallatszott. Egy gyönyörű nő rohant elő, két szőkefürtös siró fia kísérette.

Odarohant Jussuff lábaihoz és leborult előtte, némán föltekintve hozzá, kezeit kéréleg kulcsolva össze.

— Jussuff, irgalmazz! — könyörgött a nő.

A fegyveres kéz lehanyatlott. Jussuff letekintett a könyörgő nőre, és mialatt keze lassan fölemelkedett, hogy a pisztolyt övébe rejtse, szemei megteltek könnyekkel.

— A próféta örködjék fölöttetek, én megyek vissza Mekkába! — szólt és gyorsan megfordulva elhagyta a kertet.

Mire a család a szobában ismét összegyűlve a hegyek felé tekintett, egy fölszálló porfelleg mutatá meg Jussuff utirányát.

Hasszán keletnek a fal felé fordult, hogy Alláhhoz imádkozzék. Neje pedig az ablaknál a földre borult le, hogy a min denható Istennek rebegeje el forró köszönetét férje meneküléseért. A két kis fiu pedig némán bámulta szülőik áhitatosságát.

(Vége).

KÖZGAZDASÁG.**A pécsi kereskedelmi és iparkamara jelentése.**

(folytatás.)

Bőriparral foglalkozott a kamara területén 1881-ben: 1891-ben: A bőripar, nevezetesen a bőrgyártás helyzete tavaly nem volt valami örvendetes s minden tekintetben erős küzdelmeknek volt kitéve. A hanyatlás oka főképpen a nagy versenyben és az árak leszállításában rejlik.

Hamerli János pécsi kesztyű-gyára — elsőrendű ipatvállalatának egyike — tavaly kielégítő üzletmenetnek örvendett; kesztyűt nemcsak az országban, hanem Ausztriában is szívesen veszik, e gyárban a kesztyűhöz való bőrt is itt készítik. Tudunkkal Hamerli J. az egyedüli, ki Magyarországon kesztyűbőrt gyárt.

A cipészipar terén a vidéken is mindinkább szaporodnak azon mesterek, kik divatos, finom árú készítésével foglalkoznak.

A cipészeknek még mindig az a főpanaszuk, hogy a kész cipőket is tartó divatárú- és vegyeskereskedők, valamint az osztrák cipőgyárak itteni raktárai legyőzhetlen versenyt nyújtanak nekik, sőt azt már annyira viszik, hogy a gyári cipőket már a betévesárookra is viszik, minek következtében a vásárra dolgozó kis cipészek vannak létükben megáradva.

A fonó- és szövő- ipar kamarai kerületünkben még mindig igen gyéren és kezdetlegesen van képviselve és nincs reményünk, hogy ezen iparság egyáltalán Magyarországon valami különös védelem és kedvezményezés nélkül magasabb fokra emelkedhetik.

Ruházati ipar. Szabó volt a kamara területén 1891-ben 1007.

A kalaposipar hanyatló üzletről panaszkodik. A kamara területén levő 127 kalapos közül csak 2 foglalkozik csekély mérvben finomabb árú készítésével. A tulnyomó rész az Ausztriából hozott félgymántások földolgozásával foglalkozik. Csak az egészen durva árú készítenek egészen itt. A kárpitos-iparban örvendetes haladás észlelhető.

A sokszorosító-ipar első rangú képviselői, a könyvnyomdások a pécsi kamarai kerületben 10 év alatt 9-ről 21-re szaporodtak, kik közül csak 4 bir nagyobb nyomdával. A könyvnyomda-iparra vonatkozólag Taisz József pécsi könyvnyomdatulajdonos a többek közt ezeket írja:

Sajnosan tapasztaljuk azonban, hogy a nyomdász-ipar nem fejlődik azon arányban, mint azt a mai kor kívánatosá teszi. Ennek egyik főoka azon körülmény, mely szerint a helyben lévő hivatalok közül a kir. tábla, a kir. törvényszék, kir. pénzügyigazgatóság, járásbíróság, telekkönyv, posta- és táviratigazgatóság, a duna-gőzhajózási társaság pécsi bányagazgatósága, vasut, szóval a legtöbb nyomdatványt fogyasztó hivatal szükségletüket nagyrészt nem helyben szerzik be, hanem az államnyomdából, mely intézetnek azonban, nézetem szerint, sokkal magasabb hivatása volna, mint a vidéki nyomdák konkurrenciát csinálni. További főoka az utazó ügynökök szabad kalózkodása. Van ugyanis Budapesten, de legtöbbször Grácban, Bécsben, Teschenben, Troppauban és sok más helyen, de legtöbbször külföldön igen sok kisebb-nagyobb papirkereskedő, kik utazókat küldenek még a falvakban lévő kiskereskedőkhöz is, nem említve a városok minden pénzintézetét, nagykereskedőit egész a legutolsó szatocsig, hol papireladás címén még a legapróbb nyomdatvány-megrendelést is összeszedik s természetesen nagyobb részét külföldön elkészítik, elvonván a helyszínen adó-fizető üzletek munkáit. Nagy hátrányára van a nyomdaipar fejlődésének a bélyegtörvény. Nem most először, de minduntalan fölemeltük kérő szavunkat annak revisiója végett, de szavunk nem vétetett figyelembe. Hogy minden falragaszra, minden körlevélre; tehát a legtöbbször előforduló munkára bélyeget kell tenni, nem fogja a forgalmat emelni, az bizonyos. Hozzá még azon okadatolatlan intézkedés, hogy a bélyeget a tiszta papírra kell ragasztani s azután az adóhivatalnál föltűni kell bélyegeztetni, nemcsak hátráltatja a munka gyors elkészíthetőségét, de — mintán a föltűnbélyegzést rendeleti intézkedés szerint egy adótisztnek kell végezni — az államnak egy drága közegét oly munkával foglalja el, mely fölösleges és mely az államnak félkrajcárnyi hasznót sem hoz. De még ebből folyólag azon esetleges megren-

deléseket, melyeket a hivatalos órán túl rendelkeznek, nem lehet elkészíteni másnap a hivatalos óra kezdetéig. Ez pedig, különösen a sürgős vidéki megrendeléseknél — számba veendő hátrány. Itt megemlítem még azon félszeg rendelkezést is, mely szerint a külföldön — hol tudvalevőleg nincs falragaszbélyeg — készült nyomdatványokat utólag lehet és szabad bélyeggel ellátni, míg a helyben készíttetekre semmi szín alatt sem engedik meg a bélyeg utólagos rátevéését.

A bélyegilleték, melyet a hírlapok hirdetései után kell fizetni, ólomsúlyként nehezedik az ország hírlapirodalmára, s így a vele szerves egészet képező nyomdászatra is.

Ennek eltörlését először is több ízben a pécsi keresk. és iparkamara sürgette, de fájdalom, eddig siker nélkül,*) pedig kereskedelmünk és iparunk nagyban emelkednék országszerte, ha — mint külföldön mindent — lehetővé tétetnék az olcsó üzlethirdetés és ajánlás.

De ha már nem törölnék el a nyomdatványok és hirdetések bélyege, úgy könnyebbség volna az úgy a nyomdatványokra, mint a hírlapvállalatokra, de magára az államra nézve is, ha bélyegilleték egyenkénti lerovása helyett lehetővé tétetnék az illetőknek, miszerint állammal évi átlagösszegbe kiegyezhetnének, mint van ez például a fogyasztási adóknál. A ki aztán nem egyeznék ki, viselné a föntirt kellemetlenségeket, míg a kiegyező nagy többségnél megszűnnék a sok zaklatás, mely a bélyegtörvény és számos rendelet homályos szövegezéséből származik.

Érzékeny veszteséget szenvedtek a vidéki nyomdatulajdonosok azon rendeletek következtében, melyek szerint nemcsak a vasuti szállítólevelek, iskolai nyomdatványok, de még az adókönyvecskék nyomtatása is eltiltatott.

(Folyt. köv.)

Gabona-árjegyzék.

Pécs szab. kir. városában 1892. évi május hó 2-én tartott hetivásárról.

Az árak métermázsánként számlítatnak.

Buzza) őszi	—	—	—	—
) tavaszi	—	—	—	—
) új	8	30	8	—
Kétszeres) ó	—	—	—	—
) új	—	—	—	—
Roza) ó	—	—	—	—
) új	7	60	7	50
A. p. s.) őszi	—	—	—	—
) tavaszi	5	80	—	—
) új	—	—	—	—
Repcze)	—	—	—	—
Bükköny) széna	—	—	—	—
Kukoricza) ó	—	—	—	—
) új	5	20	5	—
Széna) ó	2	40	2	—
) új	—	—	—	—
Szalma)	2	—	1	80

Kínálat: gyenge (mintegy 200 gabonakocsi volt a piacon).

Laptulajdonos:

Felelős szerkesztő:

NAGY FERENCZ.

HAKSCH LAJOS.

Hirdetések:**Árlejtési hirdetmény.**

Alólirott község előjárósága által ezennel közhírré tétetik, miszerint a Baranya vármegye 134. kgy. sz. határozatával jóváhagyott

új jegyzői lak építésének

kiadására a zárt ajánlatokkal egybekötött nyilvános árlejtés határidejéül 1892. évi május hó 15-ik napjának délutáni 3 órája, Szt.-Királyon a község házánál tüzetik ki.

A terv, költségvetés és feltételek a község házánál betekinthezők.

Szabad-Szt.-Király, május hó 3-án 1892.

Kata Vincze,
bíró.

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapír

kapható Alt és Böhm kereskedésében Pécsen.

Bolthelyiség és lakás bérbe adandó.

Pécsett, Irgalmas-utcza 12. sz. és Teréz-utcza 1. sz. (Teréz-utcza sarkán) lévő házban

1 bolthelyiség és 1 udvari-lakás

f. évi november hó 1-től kezdve bérbe adandó.

Bővebb felvilágosítást nyerhetni a házban lakó tulajdonosnál.

FERENCZ-JÓZSEF gőzfürdő.

Van szerencsém a n. t. közönségnek becses tudomására adni, hogy én

f. évi május hó 1-től

a kádfürdő-árakat leszállítottam.

1 porcellán kádfürdő ára ruhával a pénztárnál 50 kr.
és az elárúsító helyeken 45 kr.

Zuhany-kártyák

f. évi május hó 1-je óta délután 5 órától kezdve adatkak ki használatra.

Pintér József,
fürdő-tulajdonos.

Kefe- és ecset-gyár.

Stangl E. (ezelőtt Stangl Ede) a t. cz. közönségnek becses tudomására hozza, hogy Pécssett király-utca 29. sz. házban 80 éven át volt üzletét a közvetlen mellette lévő

Pécsi kölcsönös segélyző egyesület palotájába tette át.

A cég régi fennállása, valamint annak szolid és a mai kor igényeinek mindenben megfelelő bő felszerelése elég biztosítékot nyújt t. cz. megrendelőim és vevőimnek; különben is legfőbb törekvésem az, hogy az áruk jutányos ároni kiszolgáltatása által t. cz. vevőim meglegedését mindenkor kiérdemeljem.

Leginkább föl hívom a t. cz. közönség figyelmét a saját készítményü, legkitünőbb minőségü és a külföldön is nagy kelendőségnek örvendő saját találmányú meszelőimre (kötése 60 kr.); padló-fényesítő keféimre (40 krtól 2 frt. 20-krig); fog-, ruha-, haj-, kalap-, bútor-, fényesítő és sárkeféim nagy választékára, - továbbá ezen szakmában előforduló minden egyéb árucikkeimre.

Vidéki megrendelések azonnal eszközöltetnek.

Kiváló tisztelettel

STANGL E.

(ezelőtt Stangl Ede) kefe- és ecset-gyáros.
PÉCSETT.

Legszebb kirándulási hely!

Van szerencsém a n. é. kiránduló közönséget értesíteni, hogy

Pécs-bányatelepen

az 1000 éves gesztenyefához,

czimzett **vendéglőmben** és csinosan berendezett

kerti helyiségben

naponta **kitünő ételek** és **hamisítatlan italok** kaphatók pontos kiszolgálás mellett.

Számos látogatásért esd

mély tisztelettel

GEBHARDT ISTVÁN,
vendéglős.

Ki sorsjegyeket beszerezni

s egyuttal a legnagyobb nyeremény-esélyeket élvezni akarja, az vegye a Budapesti Bank-egyesület részvénytársaságnál alakult **sorsjegytársaságok** egyik sorsjegykönyvecskéjét és pedig:

Az 50 tagból álló „D“-csoport 100 darab államsorsjegy felett rendelkezik. Havi fizetés 10 forint. A főnyeremények 11 milliónál többet tesznek ki.

A 25 tagból álló „G“-csoport 216 darab állami és magánsorsjegy felett rendelkezik. **Nyereményösszeg 12 milliónál több.** Havonkénti befizetés csak 5 forint.

Olcsóbb sorsjegykönyvek 3 frt. s 1 frt. 86 kr. befizetés mellett kaphatók. Ügynökök kedvező feltételek mellett alkalmazhatóak.

Ajánlatok intézendők a

Budapesti Bankegyesület részv. társ.-hoz
Erzsébet-tér 19.

Hazánk legkedveltebb savanyuvize

-t a -t

amely nemcsak a polgári körökben kedvelt, de utat tört magának a felsőbb és legfelsőbb körökben is

ő cs. és kir. fensége

József főherczeg asztalán rendes italul szolgál.

Kitünő szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

Czadag szénsavtartalmu * A bornak színét nem változtatja Természetes ízét kellemessé teszi

a miért is a vendéglős uraknak keverékül „Spritzer“ előnyös szolgálatot tesz.

Ujabbban a homokos talajban termett savanykás borokhoz kiváló előnyösnek bizonyult az ÁGNES-forrás savanyuvize.

Vegyelmezve

Dr. LENGYEL BÉLA

egyelemi tanár

úr által.

Ajánlva a bel- és külföld számos orvosi tekintélyei által főleg a lélegzési, emésztési- és húgyvesztések hurutos bántalmánál; hatásosan gyógyítja a Rhachitis, görvény-, vesé- és köszvény-bajokat, épügy használható a tagok eszűs bajainál, gyermekeknek a gyógyulási- és tüdőgyógyászati-kezelést s fokozza az idegrendszer tevékenységét. Gazdag szén-sav-tartalmánál fogva ezen üdítő savanyuviz a legkellemesebb izelt bir s borral használva igen nagy keletnek örvend. — Konstantinápolyban, Alexandriában, legközelebb Fiumében is, ép úgy mint hazánkban, általában a kolera megbetegedés ellen praeservatív gyógyszernek bizonyult

És tőtésben az ország minden gyógyszerüzében, főleg szerkeskedésében és vendéglőjében kapható.

ORSZÁGOS FÓRAKTÁR

ÉDESKUTY L.

cs. és kir. és szerb kir. udvari ásványviz-szállítónál
BUDAPEST, Erzsébet-tér 8. sz.

Értesítés

igen előnyös áron vétetnek föl

kiadóhivatalunkban.

A magy. kir. államvasutak gépgyára

a hazai viszonyokhoz alkalmazott, legkötőbb szerkezetű és a versenyeken eddigelé leggyőzelem maradt
6-, 8-, 10 és 12 lóerejű gőzcseplő-garnitúráit,
 valamint a malomcélokra külön gyártott **hengerkazános**

9-, 12- és compound-rendszerű 16 lóerejű locomobiljait

a teljesen vasból készült s így tartósság és
 észlelhetőség tekintetében más gyártmányt messze felül-
 muló

szalmakazalozó

gépeit,

ugyszintén a locomobil hátsó kerekére köny-
 nyen alkalmazható és így felelte észlelzeru

Stibor szabad. körfűrészzeit,

végül egyéb gyártmányu

2-, 2 1/2-, 3- és 4 lóerejű locomobiljait és gőzcseplőgépeit, vetőgépeit, ekéit, ros-
 táit, morzsolóit stb. mezőgazdasági gépeit ajánlja kedvező feltételek mellett

FEHÉR MIKLÓS, a m. kir. államvasutak gépgyáranak vezérigazgatója **BUDA-
 PEST, Üllői-ut 25. szám, „Köztelek“.**

Arjegyzékek ingyen és bérmentve.

Melyik lapra fizesünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS”

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasóközönség lapja.
 Hiteles forrásokból származó **értesüléseinek** gyorsasága, alaposága és sokasága, ro-
 vatának változatossága, kitérősége, a különböző olvasmányok gazdag tábáza tették az
 „Egyetértés“-t népszerűvé. Az **országgyűlési tárgyalásokról** a legérdekesebb s
 e mellett tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés“ közöl. **Gazdasági rovata**
 elismert régi tekintélynek örvend. A magyar **kereskedő s gazdaközönség** nem
 szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés“ **kereskedelmi s tőzsdei**
tudósításainak bőségével s alaposágával ma már nem versenyezhet más lap. A **ke-**
reskedő, az iparos s a mezőgazda megtalálja mindazt az „Egyetértés“-ben, a
 mire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárczájában, **annyi regény olvasmányt**
ad, mint egy lap sem. Két-három regényt közöl egyszerre, úgy, hogy egy év alatt
 30-40 kötetnyi regényt, részint eredetit, részint a külföldi legjelesebb termékeket jó
 magyarságu fordításban kapnak az „Egyetértés“ olvasói. A ki olvasni valót keres és a
világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az
 „Egyetértés“-re, melynek előfizetési ára egy hóra 1 frt 80 kr., 1/4 évre 5 frt s egy évre
 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés“ kiadóhivatalába küldendők. Mutatvány szá-
 mot a kiadóhivatal kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küld.

MOLL SEIDLITZ POR

Csak akkor valódi ha minden dobozon a gyárjegy, egy sas
 és MOLL A. sokszorosított czégo látható.

Gyors gyógyhatás makacs gyomor- és altestbajok, gyomor-
 göres, nyálk, gyomorégés székrekedésnél, májbajok, vértolu-
 lás, aranyér és a legkülönbélebb női betegségeknek. Egy ere-
 deti doboz használati utasítással 1 frt.

Raktárak az ország minden nevezetesebb gyógyszerházaiban.
**MOLL A. gyógyszerész cs. kir. udvari szállító, Bécs, Stadt,
 Tuchlauben 9.**

Szétküldés naponta utánvét mellett. 2 doboznál kevesebb nem
 küldetik.

Elismerés MOLL A. urhoz Bécsben.

Ülő foglalkozásomnál az ön Moll-féle Seidlitzporai igen jó
 hatást gyakorolnak; ismerem ezt egyszer s mindenkorra és szívél-
 yes „Isten fizesse meg“-et mondok érte; ezek a gyomrot jóvá és
 főt könnyűvé teszik.

Tisztelettel

Steinko P. J., lelkész Honnenschlag-ban.

MOLL-FÉLE FRANCIA BORSZESZ ÉS SÓ

Csak akkor valódi, ha mindegyik üveg Moll A. védjegyét
 tünteti fel és „A. Moll“ feliratu óno-
 zattal van zárva. A Moll-féle francia borszesz és só nevezetesen
 mint fájdalomcsillapító bedörzsölési szer köszvény, csúz és a
 meghülés egyéb következményeinél legismerteseb népszerű. — Egy
 ónozott eredeti üveg ára: 90 krajcár.

FŐ-SZÉTKÜLDÉS

**Moll A. gyógyszerész, cs. és kir. udvari szállító által,
 BÉCS: 1, Tuchlauben 9. sz.**

Vidéki megrendelések naponta póstautánvét mellett teljesíttetnek.

A raktárakban tessék **határozottan MOLL A.** aláírásával és véd-
 jegyével ellátott készítményeket kérni.

Szétküldés naponta utánvéttel. Két üvegnél kevesebb nem küldetik.

Elismerés MOLL A. gyógyszerész urhoz Bécs.

Kitünő Moll-féle francia borszesz és sója vidékemen nagy-
 szerűen működik. Küldjön nekem 50 üveggel, mivel az emberiség
 segítségére készletet óhajtok tartani magamnál. Mély tisztelettel

Hornof, lelkész Micholup-ban.

Raktár Pécssett: Sipöcz István gyógyszerésznél és özv. Reeh V. keresked.

10 szekér elsőrendű

széna

eladó **Höfler testvé-**
rek és tarsa czégnél
Pécssett, siklósi országot.

2205. sz.

tkv. 1892.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság
 közhírré teszi, hogy a pécsi takarékpénztár vég-
 rehajtónak Horváth György végrehajtást szen-
 vedett elleni 200 frt tőkekövetelés és járuléka
 iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. járásbi-
 róság területén levő Szilvás község határában
 fekvő a szilvási 38. sz. betétben felvett 1/4
 telekre, úgy 12/930. részbeni legelő részre
 768 frt becsárban, a 39. sz. betétben felvett
 154/4, haszsz. kertre 121 frt becsárban, a bostai
 127. sz. betétben felvett 2/155 rész erdő illető-
 ségre 16 frt becsárban mint ezennel megállá-
 pitott kikiáltási árban, elrendeltetik, és 21. sz.
 ház az érintett betétekben kinttette nem lévén
 arra árverés el nem rendeltethetik, s hogy a
 fennebb megjelölt ingatlanok az **1892. évi**
Julius hó 19. napján d. e. 10 órakor
Szilvás község házában, a mennyiben a
 községnek háza nem volna a községi bíró laká-
 sán megtartandó nyilvános árverésen a megállá-
 pitott kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingat-
 lanok becsárának 10%,-át vagyis 76 frt 80 krt;
 12. frt 10 krt; 1 frt 60 krt. készpénzben,
 avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett
 árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó
 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszeri
 rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpá-
 pirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881.
 évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek
 a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított
 szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekönyvi
 hatóság 1892. évi február 5-ik napján.

Lukrits István,
 kir. törvszéki bíró.